

USNESENÍ

Okresní soud v Českém Krumlově rozhodl samosoudkyně JUDr. Ivanou Paloučkovou ve věci

žalobce: L Ši, narozený
bytem
zastoupen advokátem JUDr. Pavlem Martěánem
sídlem Latrán 193, 381 01 Český Krumlov

proti
žalovanému: F. P., narozený
bytem

o žalobě z rušené držby

takto:

- I. Žaloba žalobce, aby žalovanému bylo uloženo, aby se od doručení tohoto usnesení zdržel dalších zásahů do držby žalobce a odstranil následky rušebního jednání uvedením do předešlého stavu, se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou u Okresního soudu v Českém Krumlově dne 12. 3. 2019 domáhá, aby soud rozhodl o tom, že žalovaný je povinen se zdržet dalších zásahů do držby žalobce a odstranit následky rušebního jednání uvedením do předešlého stavu. Žalobu odůvodnil tím, že žalovaný zatloukl kovový kůl na pozemku parcela č. vně oplocené části, kůl následně vyndal a zatloukl ho na jiném místě, přičemž kovový kůl z části zasahuje do pozemku žalobce, po předchozím zatlučení kůlu zbyly v zemi jamky.
2. Žalovaný s žalobou nesouhlasil s tím, že nevěděl přesně, kudy vede hranice pozemku, domníval se, že hranice pozemku je tvořena plotem žalobce, který zde postavil. Kůl skutečně zatloukl, když pomáhal otci s ochranou jeho pozemku, který je volně přístupný z veřejné komunikace. Otec má stavební povolení ke stavbě domu na uvedeném pozemku, žalobce od počátku nesouhlasí, aby otec na pozemku stavěl. Žalobce spolu s paní L. V. vlastní sousedící pozemek.
3. Soud v řízení provedl účastníky navržené důkazy, z nichž dochází k následujícím skutkovým zjištěním:
4. V řízení bylo prokázáno, že pozemek parcela č. – orná půda o výměře m² je v podílovém vlastnictví z jedné poloviny L. Š. a paní L. V. Z výpisu z katastru nemovitostí LV pro k. ú. a obec dále bylo zjištěno, že pan F. P. a B. P. mají ve společném jmění manželů parcelu č. která sousedí s pozemkem žalobce. Jejich pozemek vede podél plotu (úzká cesta) žalobce a za pozemkem žalobce. Žalovaný uvedl, že pozemek je ve vlastnictví jeho rodičů, otci pomáhal zabránit přístupu na jejich pozemek z obecní komunikace. Proto zde zatloukl kůl, když nevěděli, že i prostor mimo oplocení žalobce náleží žalobci. Žalobce je upozornil na to, že ještě asi 20 cm

Shodu s prvopisem potvrzuje Eliška Štollová.

od oplocení je pozemek jeho. Žalobce soudu předložil barevnou fotografii, a to ze dne 4. 11. 2018, na níž je viditelný betonový sloupek, žalobce tvrdí, že sloupek stojí na jeho pozemku. Dále předložil černobílé fotografie, na kterých je vidět nějaká osoba, která se pohybuje po sousedícím pozemku. Z těchto fotografií není ničeho viditelné, co by bylo podstatné pro toto řízení, nedá se rozeznat, co zde uvedená osoba dělá. Na první fotografii je obsažena šňůrka, která má představovat hranici pozemku, ovšem v místě sloupku je vidět, že šňůrka vybočuje, tudíž ani není jisté, že skutečně se kovový sloupek nachází na pozemku žalobce. Na další fotografii pak žalobce prokazuje hranici pozemku provázkem vedeným z rohu plotu na hraniční bod. Z fotografie po odstranění kůlu pak je viditelné, že podruhé zatlučený kůl ležel přesně na hranici pozemku, polovinou na pozemku žalobce.

5. Z řízení vedeného před MěÚ v Českém Krumlově je patrné, že pod sp. zn. MÚCK 65556/2018-KPP/ŠA bylo vedeno řízení právě ohledně toho, že žalovaný měl zatloukat kůl na pozemku žalobce dne 3. 11. 2018, když věc byla oznámena Obecnímu úřadu v Policii ČR na základě oznámení žalobce vedeném pod KRPC-156710-1/PR-2018-020211. Žalovaný soudu rovněž předložil stížnost, kterou podal ministerstvu pro místní rozvoj na žalobce s tím, že žalobce na ně naléhal, aby pozemek nekupovali, že jim zabránil v připojení na stávající inženýrské sítě a znemožnil výstavbu. Z uvedené stížnosti také vyplývá, že paní B. F. si stěžovala mimo jiné na to, že kolektor žalobce se nachází v bezprostřední blízkosti společných hranic v rozporu se zákonem. Tato šetření probíhající u správních úřadů pouze dokreslují situaci s tím, že vztahy mezi účastníky, popř. mezi žalobcem a vlastníky pozemku, rodiči žalovaného, jsou konfliktní. Pro toto řízení však nemají zásadní význam. Také šetření Policie ČR ve věci č. j. KRPC-156710/2/PR-2018-020211 svědčí o konfliktních vztazích mezi účastníky, kdy otec žalovaného pan F. P. podal trestní oznámení na žalobce s tím, že ho žalobce fotil během zatloukání dřevěného kůlu značícího stavební plochu a následně mu bránil v odjezdu automobilem. Věc rovněž byla postoupena k přestupkovému řízení u obce. Věc byla MÚ Č. Krumlov odložena s tím, že nebyly zjištěny skutečnosti odůvodňující zahájení řízení.
6. Rozhodnutí o tom, zda se jedná o rušenou držbu či nikoliv, je podstatné pouze to, zda kovový kůl k závoře je zatlučen na pozemku žalobce a je tak rušena jeho držba či nikoliv a zda toto učinil žalovaný.
7. Jestliže žalovaný ve svém vyjádření z 22. 3. 2019 navrhol, aby byl vyslechnut jeho otec P. F., nar. ..., jeho matka B. P., nar. ... a pracovnice MěÚ – přestupkového oddělení v Českém Krumlově paní Mgr. ..., která řešila přestupek pod sp. zn. S-MÚCK-60095/2018/OVV/ŠA, ČJMÚCK 65987/2018-KPPP/ŠA, pak soud tyto svědky do řízení nepředvolával, neboť s ohledem na návrh těchto svědků nebylo z časových důvodů možné svědky předvolat, zároveň však pro toto řízení není podstatné, jak dopadlo přestupkové řízení mezi sousedy, ani výslech rodičů žalobce. Soud proto návrh na jejich výslech zamítl.
8. Po právní stránce soud rozhodoval podle § 1003 zákona č. 89/2012 Sb., dle něhož držbu není nikdo oprávněn svémocně rušit. Kdo je v držbě rušen, může se domáhat, aby se rušitel rušení zdržel a vše uvedl v předešlý stav. Podle § 176 zákona č. 99/1953 Sb., ustanovení § 177 – 180 se použijí, je-li z žaloby zřejmé, že se žalobce domáhá ochrany rušené držby. Dle § 177 odst. 1, domáhá-li se žalobce ochrany rušené držby, soud o žalobě rozhodne do 15 dnů od zahájení řízení. Žalobce musí prokázat, že jde o svémocné rušení držby. Jednání není třeba nařizovat. Dle § 178 v řízení se soud omezí na zjištění poslední držby a jejího svémocného rušení. Dle § 180 odst. 1, ve věci samé rozhoduje soud usnesením. Dle odst. 2, soud vyhlásí usnesení ihned po skončení jednání. Ustanovení § 156 odst. 2 se nepoužije.
9. V tomto případě soud tedy nepotřeboval prokazovat další skutečnosti ve věci, a to rozsah a důvody konfliktů mezi vlastníky sousedících pozemků parcela č. ... a ... v k. ú. a obci

Shodu s prvopisem potvrzuje Eliška Štollová.

Soud se proto ve smyslu § 178 pouze omezil na zjištění poslední držby a jejího svémocného rušení. V řízení přitom bylo prokázáno, že žalobce je jedním ze spoluvlastníků pozemku parcela č. , žalovaný je synem vlastníků sousedícího pozemku . Další dokazování tudíž nebylo nutné, soud tedy nevyslychal ani navržené svědky, a to pracovníci Městského úřadu ani rodiče žalovaného, když jejich vlastnické právo k sousedícímu pozemku bylo prokázáno výpisem z katastru nemovitostí. Rozsah susedských sporů v tomto řízení také není potřeba zjišťovat, když soud proto návrh na výslech svědků zamítl. Ve smyslu § 177 odst. 1 je to přitom žalobce, kdo musí prokázat, že jde o svémocné rušení držby.

10. Dle § 1003 zákona č. 89/2012 Sb. držbu není nikdo oprávněn svémocně rušit. Kdo je v držbě rušen, může se domáhat, aby se rušitel rušení zdržel a uvedl vše v předešlý stav. Z tohoto ustanovení vyplývá, že domáhat se žalobou z rušené držby může ten, kdo je v držbě rušen. Z provedeného dokazování vyplývá, že v současné době již žalobce není ve své držbě rušen. Žalovaný, resp. jeho rodiče, kovový kůl odstranili, dva důlky po kovovém kůlu zasypali. Jestliže žalobce uvádí, že jeden důlek není zcela zasypán, když podle jeho názoru tam chybí asi 3-4 hrsti hlíny, pak z předložené fotografie z 25. 3. 2019 je zřetelný důlek v trávě, není však zřetelná jeho velikost. S ohledem na neupravené okolní prostředí se 3-4 hrsti hlíny, které v důlku mohou chybět, nejvíce soudu jako natolik závažné, aby soud musel ukládat povinnost žalovanému tuto hlínu zde doplnit, když takovýto postup se soudu jeví jako šikanózní. Žalovaný poté, co byl žalobcem upozorněn na to, že se první kůl nenachází na pozemku rodičů žalovaného, ale na pozemku žalobce, tento okamžitě do 10 min. odstranil a jak sám uvedl, drn zašlápl. Jestliže poté ještě na tomto místě chyběla nějaká hlína, sám žalobce uvedl, že rodiče žalovaného zasypali tento důlek hlínou a upravili. Pokud jde o důlek po přemístěném kůlu, který byl následně rovněž odstraněn, pak zde zřejmě několik hrstí hlíny chybí, když z fotografie přesto nelze zcela najisto určit, že se skutečně jedná o důlek, kde původně byl kůl zatlučený žalovaným. Žalovaný nevěděl, kde jsou hranice pozemku, předpokládal, že plot žalobce vede v hranici. To, že jim žalobce po zatlučení prvního kůlu ukázal plastový mezník, ještě není důkazem o tom, že by žalobce ukázal, kudy přesně vedou hranice, což nakonec žalobce ani netvrdil. Hranice podle žalobce nevede rovnoběžně kolem plotu žalovaného, ale vede z roku oplocení k plastovému mezníku, tedy jakýsi trojúhelník. Rodiče žalovaného ani žalovaný nemohli vědět, jak žalobce postavil plot a jak žalovaný uvedl, předpokládali, že zde může být jistá odchylka od geodetického vyměření ke skutečné hranici pozemku, proto kolík žalovaný zatlukl asi 10 cm od plotu. Jak nakonec na fotografiích žalobce je uvedeno, žalovaní skutečně zatlukli kolík přesně na hranici pozemku. Je pravda, že polovina jamky byla na pozemku rodičů žalovaného a polovina na pozemku žalobce. Žalobce však již žalovaným neřekl, že i tento kůl zatlukli špatně, lze předpokládat, že ani sám žalobce si nemohl být jist tím, kudy přesně vede hranice dřívě, než natáhl provázek. Nemohl s jistotou předtím vědět, zda kůl nestojí již na pozemku žalovaných. Poté, kdy žalobce předložil fotografie, ze kterých vyplývá, že se i přemístěný druhý kůl se nacházel na těsné hranici pozemků, i tento rodiče žalovaného odstranili a z podstatné části zasypali jamky. Je tedy v současné době takový stav, že nedochází k žádnému rušení držby žalobce. 3-4 hrsti chybějící hlíny v jedné z jamek soud nepovažuje v trávníku, který je v okolí zasypán kameny, za natolik podstatné, aby musel povinnost žalovanému hlínu doplnit ukládat svým rozhodnutím. Pokud žalobce se chtěl touto žalobou domoci zejména toho, aby v budoucnu žalovaný nerušil držbu žalobce, pak tímto rozhodnutím takového opatření nelze dosáhnout. Uvedeným rozhodnutím může žalobce dosáhnout pouze toho, aby rušitel se rušení zdržel a vše uvedl v předešlý stav. Přitom toto rozhodnutí je třeba také vykládat v souvislosti s tím, o jaké rušení se jedná. Pokud se jedná o zatlučení kovového kolíku, který byl následně odstraněn a důlky z podstatné části zasypány, pak bylo vše uvedeno v předešlý stav. Nakonec původní stav žalobce ani neprokázal, tudíž není jasné, zda v místě důlku byl povrch rovný nebo ne. Žaloba žalobce navíc je značně neurčitá, když žalobce žádá, aby soud uložil žalovanému, aby se zdržel dalších zásahů do držby žalobce, přičemž tyto zásahy žádným způsobem neupřesňuje, tyto nedostatky nebyly odstraněny ani při jednání právním zástupcem žalobce. Soud nemůže uložit, aby se zdržel zásahů do budoucna, když vůbec

Shodu s prvopisem potvrzuje Eliška Štollová.

není jisté, zda k takovým zásahům skutečně dojde. Takovéto rozhodnutí by navíc bylo neurčité a nevykonatelné. Nelze se obecně do budoucna domáhat dalších zásahů do držby, když takovýto návrh rozhodnutí je navíc značně obecný, neurčitý a tím pádem nevykonatelný. Soud žalobu proto zamítl.

11. Pokud jde o výrok o nákladech řízení, soud zde rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Jednak žádný z účastníků žádné náklady řízení neúčtoval, a to ani žalobce ani žalovaný. I pokud by soud vycházel z toho, že žalobce byl ve věci zastoupen advokátem, a že došlo k odstranění rušebního jednání až v průběhu tohoto řízení, a to ani v tomto řízení soud neshledává, že by žalobci měl náhradu nákladů řízení přiznat, byť žádné nevyúčtoval. V tomto případě soud má za to, že žalovaný v době, kdy zatloukal kolík, nemohl vůbec předpokládat, že se hranice žalobcova pozemku nacházejí jinde, než je uvedený plot. Poté, co byl žalobcem informován o tom, kde je hraniční kolík, měl najisto postavené, že původně zatlučený kůl je zatlučen na pozemku žalobce. Tento neprodleně odstranil. Pokud jde o druhou linii pozemku, v podstatě kolmou na původní, pak ani plastovým kolíkem nelze dovést, kde se skutečně hranice pozemku nachází. Tu vytýčil žalobce až v souvislosti s tímto řízením, kdy natáhl provázek od hraničního bodu na sloupek svého plotu. Žalovaný rozhodně nemohl dopředu vědět, kde se hranice pozemku takto nachází, k vytýčení došlo až v průběhu řízení. Jednal v dobré víře, že zatlouká kůl na pozemku jeho rodičů, když sám uvedl, že ho zatloukl asi 10 cm od plotu. Není tedy ani splněna podmínka, že by se žalovaný dopouštěl svémocného rušení držby žalobce, když žalovaný jednal v dobré víře, že zatlouká kůl na pozemku rodičů. To, že ho zatloukl skutečně na přesnou hranici pozemků, prokazuje dobrou vůli žalovaného zatlouci kůl na pozemek rodičů. Nakonec to, že byl i druhý kůl zatlučený částečně na pozemku žalobce, se žalovaný dozvěděl až v průběhu tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím Okresního soudu v Českém Krumlově.

Český Krumlov 26. března 2019

JUDr. Ivana Paloučková v. r.
samosoudkyně